

Právní předpisy o přístupu k opravným prostředkům

Datum rozhodnutí, název soudu, číslo případu	11. 10. 2018, Nejvyšší správní soud České republiky, č. j. 6 As 91/2018-74
Referenční data (účastníci řízení, advokáti)	Žalobce: Frank Bold Society, z. s., sídlem Údolní 567/33, Brno, IČ: 653 41 490, zastoupený Mgr. Pavlem Černým, advokátem, sídlem Údolní 567/33, Brno Žalovaný: Ministerstvo průmyslu a obchodu, sídlem Na Františku 32, Praha 1, zastoupený Mgr. Michaelem Dubem, advokátem, sídlem Na Baště sv. Jiří 258/7, Praha 6 Osoba zúčastněná na řízení: Sev.en EC, a.s., sídlem K Elektrárně 227, Chvaletice, IČ: 287 86 009, (provozovatel dotčeného zdroje) zastoupený JUDr. Petrem Zákouckým, LL.M., advokátem, sídlem Jungmannova 24, Praha 1
Hlavní skutečnosti případu	Osoba zúčastněná na řízení je provozovatelem tepelné elektrárny Chvaletice. Provozovatel elektrárny nejprve požádal Ministerstvo životního prostředí o neformální sdělení, zda bude k plánované modernizaci (instalace denitrifikační technologie a rekonstrukce elektrostatických odlučovačů na dvou kotlích) třeba provést EIA, tedy posouzení vlivů záměru životní prostředí. Ministerstvo neveřejně a bez kontroly dotčených obcí a občanů vydalo vyjádření, že EIA nebude třeba. Díky tomuto vyjádření provozovatel elektrárny získal stavební povolení pro obnovu dvou bloků a přechod na technologii, kvůli které bude navíc do ovzduší vypouštět čpavek. Tato povolení rovněž prodlouží životnost elektrárny o dalších 10 let. Zároveň není-li pro záměr provedena EIA, je znemožněna možnost veřejnosti účastnit se řízení o vydání stavebního povolení a řízení o změně integrovaného povolení. Spolek Frank Bold Society podal proti oběma vydaným stavebním povolením rozklad, v němž argumentoval, že v obou případech měla být provedena EIA a rovněž namítal, že má postavení opomenutého účastníka řízení, neboť o stavebních řízeních nevěděl a nemohl se jich ani účastnit. Ministerstvo průmyslu a obchodu však rozklad zamítlo, a tak žalobce napadl rozhodnutí u Městského soudu v Praze. Městský soud rozhodl, že oba záměry nedosáhly ani ve vzájemné kombinaci limitních hodnot, čímž nevznikla správním orgánům povinnost posouzení vlivu na životní prostředí. Soud v rozsudku dostatečně neodůvodnil, z jakého důvodu nebude mít záměr negativní

	<p>dopad na životní prostředí, když pouze odkázal na Sdělení Ministerstva životního prostředí, které však neodpovídá na argumenty předložené žalobcem.</p> <p>Stěžovatel podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, kterou opíral o skutečnost, že rozsudek Městského soudu je v některých bodech nepřezkoumatelný a v jiných trpí vadami špatného právního posouzení. Nejvyšší správní soud uznal stížnost jako důvodnou a rozhodnutí Městského soudu zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení.</p>
<p>Hlavní právní opodstatnění / argumenty účastníků řízení a rozsudek</p>	<p>Žalobce jako hlavní argument, proč měly změny v elektrárně projít automaticky zjišťovacím řízením, jelikož mohou mít významný negativní vliv na životní prostředí, uvedl, že negativní vliv spatřuje především ve zvýšení produkci oxidu uhelnatého (o 117 tun ročně), oxidu siřičitého (o 23 – 64%), a dále v nově vzniklých emisích čpavku (v množství 57 tun ročně), což znamená umístění zdroje v desítku největších znečišťovatelů čpavkem v republice (vč. zemědělských provozů). Přestože se jedná o technologii sloužící primárně ke snížení emisí, je to rovněž technologie, která zajistí prodloužení životnosti Elektrárny Chvaletice o dalších 10 let. Na posouzení záměru je třeba dívat se i tak, že o 10 let déle bude v Pardubickém kraji spalováno hnědé uhlí, tj. zdroj bude fungovat o 10 let déle, než by fungoval bez provedení této modernizace. Taková změna spadá pod režim zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a pokud ji úřad klasifikoval jinak, došlo k porušení zákona a tím i k nezákonně omezené účasti veřejnosti na celém povolovacím procesu.</p>
<p>Odkaz na Aarhuskou úmluvu / přímá použitelnost úmluvy ve vnitrostátním právu</p>	<p>Důsledkem neprovedení EIA nebylo možné, aby se do řízení zapojila veřejnost, a to včetně obyvatel bezprostředně dotčených vesnic, kteří se o vydaných stavebních povoleních mohli dozvědět až prostřednictvím podáním žádosti o informace. Veřejnosti tak bylo odepřeno právo garantované Aarhuskou úmluvou, konkrétně právo účastnit se rozhodování ohledně činnosti, která spadá do přílohy I Aarhuské úmluvy.</p>
<p>Výsledek případu, nejdůležitější důsledky a výsledky</p>	<p>Nejvyšší správní soud zhodnotil, že v případě rozsudku Městského soudu není možné nedostatky odstranit výkladem. Soud totiž v rozsudku neuvedl, za jakého důvodu považoval žalobní argumentaci za nedůvodnou a námitky za mylné či vyvrácené. Ztotožnil se s názorem žalobce, že i technologie, která primárně slouží ke snížení emisí, může mít negativní dopady na životní prostředí. Městský soud v Praze bude muset tyto dopady,</p>

	zejména nárůst emisí oxidu uhelnatého a čpavku, znovu posoudit. Pokud dojde k závěru, že modernizace skutečně mohla mít nepříznivý vliv na životní prostředí, bude muset stavební povolení pro modernizaci Elektrárny Chvaletice zrušit. Příklad je stále u Městského soudu.
Hlavní citace z rozsudku	Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. února 2018, č. j. 6 A 130/2016 - 192 se ruší a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.
Short English summary	<i>Sev.en EC, a.s. is the operator of the Chvaletice lignite power plant. Request for two building permits was issued as the plant was to be modernized with denitrification technology and reconstruction of dust removal technology. Ministry of the Environment assessed the modernization as insignificant although it extends the life of the lignite plant by 10 years, and stated no EIA, environmental impact assessment, is to be carried out. The authorization process was significantly accelerated, as EIA was not implemented on the basis of the Ministry's statement. The public could not be involved in the proceedings, including the custom of the villages concerned because new legislation limits public participation on projects not subjected to EIA, even in subsequent proceedings. The claimant filed legal action against the building permits because he believed that EIA had to be carried out because of possible increase in the emissions of ammonia. The Court dismissed the action and did not consider any arguments related to public participation. Subsequently, the plaintiff filed a cassation with the Supreme Administrative Court. The Supreme Administrative Court ruled that the deficiencies of the judgment were so severe that it had annulled the judgment and returned it to the Municipal Court for further discussion. The Court also stated that even technology that primarily seeks to decrease emissions can have adverse effects on the environment. If that would be the case for this power plant, the building permits are to be made void and full EIA carried out, guaranteeing public participation during the course of the permitting procedure. The case is now pending before the first instance court.</i>

The project is co-financed by the Governments of Czechia, Hungary, Poland and Slovakia through Visegrad Grants from International Visegrad Fund. The mission of the fund is to advance ideas for sustainable regional cooperation in Central Europe.

-
- Visegrad Fund
-
-